

Artykuł 3

1. Statki, załogi, członkowie rodzin załóg i pasażerowie, a także towary jednej Umawiającej się Strony podlegają na terytorium drugiej Umawiającej się Strony jej normom prawnym, w szczególności przepisom ruchu i bezpieczeństwa, przepisom porządku publicznego, granicznym, celnym, dewizowym, ochrony zdrowia, ochrony weterynaryjnej i fitosanitarnej.

2. Dokumenty statków i dokumenty kwalifikacyjne załóg wystawione przez właściwe organy jednej Umawiającej się Strony będą uznawane przez właściwe organy drugiej Umawiającej się Strony. Skład załóg statków regulują przepisy tej Umawiającej się Strony do której należy statek.

3. Właściwe organy Umawiających się Stron będą informować się w odpowiednim czasie o wejściu w życie nowych oraz o zmianie lub o ochyleniu obowiązujących przepisów prawnych dotyczących żeglugi śródlądowej.

Artykuł 4

Właściwe organy i przedsiębiorstwa żeglugi śródlądowej Umawiających się Stron będą udzielać niezbędnej pomocy załogom i statkom drugiej Umawiającej się Strony przy wypadkach i awariach zaistniałych na swoim terytorium, łącznie z pomocą warsztatową i stoczniową. Właściwe organy Umawiających się Stron będą przekazywać sobie wzajemnie protokoły o wypadkach względnie awariach.

Artykuł 5

1. Właściwe przedsiębiorstwa żeglugowe Umawiających się Stron zawrą porozumienia dotyczące spraw eksploatacyjno-technicznych, ekonomicznych i społecznych oraz warunków przewozów towarowych i pasażerskich.

2. Interesy przedsiębiorstw żeglugi śródlądowej jednej Umawiającej się Strony będą reprezentowane na terytorium drugiej Umawiającej się Strony przez jej przedsiębiorstwa żeglugi śródlądowej.

3. Umawiające się Strony zapewniają sobie wzajemnie prawo do ustanowienia przedstawicielstwa żeglugi śródlądowej na terytorium drugiej Umawiającej się Strony. Przedstawicielstwa te nie prowadzą działalności handlowej; do ich obowiązków należy opieka i nadzór nad własnymi załogami i statkami, jak również współpraca z przedsiębiorstwami żeglugi śródlądowej drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 6

1. Statki jednej Umawiającej się Strony mogą dobić do brzegów dróg wodnych drugiej Umawiającej się Strony:

- a/ w portach i miejscach przeładunkowych, w których odbywa się załadunek albo wyładunek towaru,
- b/ dla wypoczynku lub dla łączenia barek — we wszystkich miejscach, w których przepisy wewnętrzne nie przewidują zakazu postoju,
- c/ w portach i miejscach postoju przeznaczonych dla statków pasażerskich.

2. W przypadkach szczególnych, jak awaria, poważna choroba członka załogi albo członka jego rodziny, dozwolone jest również dobić statku do ladu w innych miejscach.

3. Jeżeli w czasie przewozu wynikną nieprzewidziane okoliczności powodujące konieczność dokonania wylądunku lub przeładunku towarów, kierownik statku obo-

wigzany jest zawiadomic najbliższy urząd celny w celu nadzorowania wylądunku lub przeładunku. W przypadku trudności w zawiadomieniu urzędu celnego wylądunek lub przeładunek powinien być dokonany pod nadzorem organów granicznych lub innych właściwych organów państwowych.

4. Koszty wynikające z dokonania czynności określonych w ustępie 3 ponosi przewoźnik towaru.

5. W przypadkach szczególnych, uniemożliwiających kontynuowanie podróży przez statek, kierownik statku lub upoważniona przez niego osoba powinna zawiadomić najbliższą placówkę właściwego organu państwowego o powstałej sytuacji i miejscu postoju statku.

Artykuł 7

Załogi statków jak również członkowie ich rodzin mogą przekraczać granice państwa na podstawie dokumentów uprawniających do tego, zgodnie z wewnętrznymi przepisami ich Państwa.

Artykuł 8

1. Statki towarowe, pasażerskie, techniczne, nowozbudowane oraz sportowe Niemieckiej Republiki Demokratycznej mogą korzystać z prawa przepływu z Niemieckiej Republiki Demokratycznej przez terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

2. Trasy przepływu w obu kierunkach ustala się następująco:

— dla statków towarowych

rzeka Odra i rzeka Odra Zachodnia przez Szczecin lub Jezioro Dabie a następnie torem wodnym przez port w Trzebieży i dalej najkrótsza droga do miejsca przekroczenia granicy;

— dla statków pasażerskich, technicznych, nowozbudowanych i sportowych

rzeka Odra, jezioro Dabie a następnie torem wodnym przez port w Trzebieży i dalej najkrótsza droga do miejsca przekroczenia granicy.

3. Przekroczenie granicy państwowej na Zalewie Szczecińskim przez statki wymienione w ustępie 1 może nastąpić między pomocniczymi znakami granicznymi Nr 15 i Nr 16.

Artykuł 9

1. Statki towarowe, pasażerskie, techniczne, nowozbudowane i sportowe Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mogą korzystać z prawa przepływu z Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przez terytorium Niemieckiej Republiki Demokratycznej do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, jeżeli z powodu niekorzystnych warunków żeglugowych lub z innych przyczyn przepływ rzeka Odra jest utrudniony.

2. Trasy przepływu w obu kierunkach ustala się następująco:

— droga wodna Hohensaaten-Friedrichsthal, łącznie z rzeką Odra Zachodnia od miejscowości Hohensaaten do miejscowości Mescherin.

Artykuł 10

Statki, które korzystają z prawa przepływu zgodnie z artykułami 8 i 9, podlegają kontroli granicznej i celnej. Zakres tej kontroli uzgadniają właściwe organy obu Umawiających się Stron kierując się zasadą maksymalnego jej uproszczenia i skrócenia.